

ארשת שפתי המו"ל

יתברך הבורא ויתעלה היוצר אשר וכני לבוא בימי וקנותי מעיר מגורי מעורייטש - שהייתי שמה משניח בת"ת, לחצרות ה' עה"ק ירושלם ה"ו לכלות שארית ימי בעוה"י על הר קדשו, והנה בכואי פה הקרה ה' לפני ספר כה"י כתוב בכתב משימ"א — שנמצא בעובון הספרים של המנוח ר' יוסף אשר ז"ל בערזאווסקי סק"ק בריסק ומניחתו כבוד בירושלם ה"ו ונתנו על ידי כבוד המנוח ה'ר שכנא גוטמאן ז"ל, — ובשומי עיני עליו ראיתי כי חוותי מוכיח שעברו עליו רבות בשנים יותר מטאה שנים, שם המחבר לא מצאתי בו, והוא נעתק מא' מתלמידי המחבר שטרבריו נראה רב גובריה כחו וחילי' לאורייתא, וראיתי כי הוא סביר ומלכך אח דברי חי' מהרש"א ז"ל על כמה מסכתות ע"פ דרך הישר והנכון, אמרתי מצוה שבאה לידי אל אחטיצנה ונתתי אל לבי להשתדל בהרפסתו, ונתארח עמי לחבר בהוצאות ההרפסה המרפס הר"ר שמואל הלוי צוקערמאן נ"י ולאשר הכ"י מרוב יושנו נמחקו בו מלות רבות וקשה לקרוא בו התנדב איש חכם ומבין הוא האנך המופלג מו"ה אברהם דוב בהרה"ג ר' שאול אלהנן נ"י חתן הר"ר שמואל הלוי הג"ל ולמען המצוה קבל עליו המירח והעמל והעתיקי בכתב יפה הראוי לתתו ליר המסדרים בבית הדפוס, ולראבון לב נקטף האברך הג"ל בעורו באבו ונלב"ע ביום ג' אלול תרס"א חנצב"ה ויוזכר שמו לטובה.

זכראותי איירי דוטרסא הספר הלז בכמיה, הוספתי עליו מעט מחירושי שכתבתי לי למזכרת בערי, וקראתי הוספותי בשם דברי גרדי' שהוא ר"ת דברי יצחק בן רבי גדלי' ז"ל, ואת הספר הג"ל כניתי בשם „שפתי ישנים" ע"פ מאמרם ז"ל (כבלי יבמות צ"ו וירושלמי שקלים פרק ב') כל ה"ח שאומרים דבר הלכה מפיו בעוה"ז שפתוהיו דובכות בקבר שג' וחכך כין הטוב וגי' דובכ שפתי ישנים (ויפה פי') המאמר הלז ידי"ג הה"ג ר' שלמה אהרן ווערטהיימער נ"י כי המרש"א כחא"ג שם הביא מבעל עין יעקב ויפה מראה שכתבו שהוא רחוק מהיקש כי שפתי המת יתנועעו וכ"ש אחר עבוד זמן וישיב אל העפר כי עי"ש, אבל השפתיים הנאמרים פה הם כינוי אל הסיבות המונעות להוציא הרברים מכח אל הפועל. כי הגה הרברים שכלב האדם בכח הוא מוציאם בפועל ע"י הפה, ושפתי האדם הם שומרים להפה כשתי חסות שלא יוציא דבוריו בנקל (כס"ש בנס' ערכין ט"ו ע"ב ועי' בחי' מרש"א שם ע"פ אשר אמרו ללשוננו נגביר) והאדם אחר מיהתו שישב העפר למקומו והרוח תשוב אל ה', הגה דברי שמועות המת נשארים בכח נשמתו ורוחו ואינו יכול להוציאם בפועל, אבל כשאומרים שמועה מפיו בעוה"ז הרי שוב יוצאים דבריו מכח אל הפועל, ונמצא ששפתותיו (הם הסיבות המונעות מלהוציא דבריו אל הפועל) דובכות אף שהוא בקבר, כאלו הוסר המינע), —

וב"ה כי זכיתי עהה לראות הספר הזה יוצא בסקום הקורש כליל בהדרו, כה יוכני ה' להנות בתורתו כל ימי חלדי ולא תמיש התורה מפי ומפי זרעי וזרעי עד עולם אמן.

אלה דברי שיח יצחק פרידמאן בלאאמיר גרדי' וצלל"ה, מנוחתו בעיר מעורייטש.

ולשיב יזכר שם אמי מורתי מ' רחל ע"ה מניחתה כבוד בעיר טרעסטיגא עיר מולדתה.

והני נשי איתא בזכירה ונהי מ' גרונא רבקה בת ר' הלל ז"ל העלה זכרונה לטיבה לפני ה' אשר טיב נמלתה ועזרה להרפס את הספר הלז, זכרה ה' לטיבה ולכריכה סלה.